

TEEL TEADMISTE POOLE

Aastail 1965–69 õppis Tartu Muusikakoolis koorijuhtimist Vaike Uibopuu ja Valve Lepiku klassis.

Pärast lõpuaktust Tartus Vaike Klaari, Valve Lepiku ja Mait Otsaga.

Talle polnud paljusid asju vaja õpetada. Muusika tunnetamise oskus, mille puudumine paljudel õpilastel oli põhiprobleemiks, oli temal juba olemas.

Vaike Uibopuu

Tartu Muusikakooli koorijuhtimist õppima sattusin üsna juhuslikult. Suurem muusikahuvi tuli kooli lõpul koos trompeti- ja klaverivaimustusega. Dirigeerimise peale hakkasin mõtlema konservatooriumi esimestel kursustel.

Aastail 1969–74 õppis Tallinna Konservatooriumis Arvo Ratasepa koorijuhtimise ja Roman Matsovi dirigeerimisklassis.

Sõbrunesime Peetriga konservatooriumis kohe – ilmselt märkasime teineteise mängu, eks me bluusi ikka mängisime. Kummalgi olid oma nipid, mis said kohapeal ka järele proovitud.

Olav Ehala

Kaasüliõpilastele oli ta eeskujuks mitte ainult oma suuremate võimete poolest, vaid et tal oli hoiak, mis purustas tollaste kooridirigendide muusikalist piiratust. Peeter pani paljusid muusikat nägema ja selle üle juurdlema teistmoodi kui konservatooriumi tunnid.

Tõnu Kaljuste

Muusikaline meditatsioon konservatooriumi lõpetamise päevil.

Kõrgkooli diplom rektor Viktor Gurjevilt.

Arvo Ratasepaga.

Tal olid kõik eeldused, mida nõuab dirigendiamet. Ta valdas klaverimängu, nii et sai klaveril partituuri lugeda, ka viiulimängu niisuguses ulatuses, et sai keelpillidele ise strihhid panna. Tal oli uudishimulik natuur ja tema repertuaar oli rikkalik. Kõik, mis ta kavasse võttis, oli hästi läbi mõeldud. Tervikutunne oli tal väga hea, aga ta oli ka detailimees. Lilje ei olnud mingi tavaline hea dirigent. Temas oli sügavust, tal oli oma pale. Ta ei olnud Effekthäscher (efektijälitaja)! Liljel oli siiras natuur. Teate, kui palju see tähendab! Ja ta oskas parituuris avastada midagi, mida teised ei näe!

Roman Matsov

Roman Matsovi ja Endel Nõgenega.